

קולנוע

תדרוך

חובה לראות:

תל-אביב: שיחות מלוכלכות נרדפי ה' חוק. מלו.
חיפה: נרדפי החוק.
ירושלים: נרדפי החוק. קרייזל העורב.

תל-אביב:

★★★ **בלוז החופש הגדול** (גת ישראל מוצג גם ברוח בירושלים) — אווירה אותנטית ורגשית סוערים של נוער שנות השבעים. נכון גם לעכשיו. ריחוף על פני הבעיות עם רגעים מעוררי הודות ורגעים אחרים חובכנים במיקצת.

★★★ **לא שם זין** (פאר ישראל) — איקה זוהר נושא על כתפיו בכבוד מעמסה כבדה: בחור בריא הופך לנכה ועולמו חרב עליו. לפי סיפורו

סוניה סביך: פעילות קדחתנית

צועית. פורנו רך. היוגוסלבים גילו מאז ומתמיד פתיחות רבה בענייני-מין, ואין כנראה שום בעיה בהצגת סרטים כאלה. מה עוד שהחלקים הפוליטיים אינם מסוכנים ביותר. הטענות שמשמיע המרצה נשמעות כאוסף של קיטורים אופייניים לאינטימטיטואלים בכל מקום. לא שמדובר בקיטורים לא צודקים. פשוט איש לא מתרגש מן האידיאליזם שהם משקפים. מתקבל הרושם שאפילו השחקנים אינם מוטרדים במיוחד מן המסר עצמו. אולי משום שהפעילות הפיסית הנדרשת מהם היא קדחתנית מדי.

פוליטיקה

גופנית

שלום לך אהובתי (תמוז: תל-אביב, יוגוסלביה) — בתו של דיפ' לומט יוגוסלובי. שגדלה בניכר. חזרת הביתה ולומדת קומוניקציה. במסגרת עיסוקה, ככתבת של עיתוני-הסטודנטים. היא מבקשת לראיין מרצה-כוכב בעל דיעות פוליטיות ואקדמיות חריגות. הדיקן של המאקולטה מזמין אותה למישרדו. חוקר אותה על הסיבות לבקשת הראיון ולבסוף מבטיח לאשר את מירסומו — אם בתמורה תרגל לטובת השילטונות ותספק את האינפורמציה הדרושה כדי לפטר את המרצה הפרובלמטי. שהוא כמו קוף בישבנה של המאקולטה. כסוכריה נוספת. מצוי עיס לה שיחרור מידי מן הכלא של 'חברה הנוכחי. שנאסר בעיון סחר בסמים.

הגברת הצעירה, מאוד בטוחה בעצמה. מקבלת על עצמה את המשמיה. גושית את המרצה ומייד נדלק בין השניים ניצוץ מסעיר של תאוה רבת-עוצמה. מרגע זה והלאה קשה לנתק בין הגופות הלוהטים של השניים. וכאשר הם בכל זאת נחים ממלאכתם המפרכת. הרי זה רק כדי לאפשר לאקדמאי השנה והנמרץ להביע את דעותיו החריגות על התיקשות. על המימסד ועל מארכסיזם בכלל. קשה לומר שיש קשר כלשהו בין שני המרכיבים הללו. מין ופוליטיקה. המתלווים זה לזה ולמען האמת יש רושם שהמרכיב השני הוא בסך הכל תירוץ כדי שאמשר יהיה לעסוק בראשון. ואכן יש בסרט הזה סצינות-רבות, אם לא מקוריות ביותר. ורמת החשיפה קרובה למה שנהוג לכנות בעגה מיק-

שחקנים זוהר ווקסמן עולמו חרב עליו

של דן בודאמוץ. בימיו שמואל אימברמן. גירסה ישראלית של החזרה הביתה. אבל קרובה יותר ללב.

★★★ **שיחות מלוכלכות** (דיזנגוף קני-דה) — סאטירה חברתית מבריקה על צביעותו של העולם האקדמי המערבי.

★★★ **נרדפי החוק** (לב ארצות-הב' רית מוצג גם באורינון 2 בירושלים ובשביט חיפה) — ג'ים ג'ארמוס. אחד היוצרים העצמאיים המעניינים ביותר בקולנוע האמריקאי. משלה שלושה יוצאירופן לאיוצלהים לערבות לואי-זנה. אמריקה אחרת.

★ **שרה'ים אישיים** (דיזנגוף אנגליה) — טרי ג'ונס מחברת מונטי פיטון ביים סאטי-החברתית מרירה כאילו היתה קומדיה בולוואר-

בזיל ועוזרו: לונדון עכברית

צב על המישמר והכל מסתיים בכי טוב. לבד מסצינת מירדף אחת. המתנהלת בתוך חנות-צעצועים. קשה למצוא חומר מרתק של ממש בסרט זה. שאורכו רק קצת יותר משעה. וינסנט פרייס מגלגל קולו בנעימות ידועות היטב. קול הבוקע מפי הרשע העיקרי. אבל כל זה ודאי לא יהיה איכפת לזאטוטים אשר ייתפסו לסיפור. זה אולי לא יעשיר אותם. אבל זה גם לא יכול להזיק.

הזאטוטים

יאהבו

הרפתקותיו של סופר-בלש (רב-חן תל-אביב ארצות-הברית) — אולפני דיסני ממשיכים לחלוב את עולם העכברים המצויירים.

אבל מיקי, המהפכן והחצוף. חסר. למרבה הצער. עם השניים הולכת השיגרה ומשתלטת על הדמיון של ציירי-הבית. הממי שיכים אנמנם לעשות עבודה קפדנית להפליא. ומרבים בפר-טים וקישוטים המעשירים כל תמונה בפני עצמה. אבל צולעים מאוד בשטח התסריט וההמצאה.

הפעם הם נטלו את השראתם מארתור קונן-דויל. לונדון של העכברים. המתקיימת באותה לונדון של בני-האדם. מגיע עכברון שחזר זה עתה משרות בצבא הוד-מלכותה העכב-רית באפגאניסטאן. ועוד בטרם התביית חזרה במולדת. הוא כבר מתבקש להושיט עזרה לעכברית קטנה שאביה נחטף. השניים מגיעים יחד לביתו של בזיל. הבלש העכברי המפורסם המתגורר ברחוב בייקר. במרתף ביתו של הבלש האנושי המי-פורסם (דרך החלון נראית דמותו של שרלוק הולמס).

מכאן והלאה. הסרט מגלגל מין גירסה ילדותית של הקורה בלשית. כאשר את מקום מוריאטי האיים תופס עכברוש גדול-מימדים. מעניין שהנבלים באים הפעם מעולם העכברים גם כן. כאשר החתולים והכלבים אינם אלא כלי-עזר חסרי-בינה. העלילה מספרת על נסיון להחליף את המלכה העכברית האמיתית ברובוט שיהיה בשליטת העכברוש. אבל בזיל מתיי-

יצאנית פיין ושחקנית וולטרם האמת המופשטת

דית והתוצאה מזוהר במיקצת — חלקה הראשון צולע. חלקה השני מטרף. ג'ולי וולטרס. קומיקאית מוכשרת מגבידה קול בהגזמות כשהיא מלמת את דמותה של סינת'יה פיין. מנהלת בנות בית-דשות לבדלי כל הנטיות שרעננות פטה עורר הדים רבים לפני שדייט אנטי-תאצ'רי הרוף של דייט (שחקן) ★★ **ימי רדיו** (שחקן) וודי אלן באחר מסירטי ה... שלו. העמוסות יידישקיי... מפתיעה בזימרה. מיה פארו נהדרת מקסימה.

מישל בוזינה ורישאר אנקונינה: לקצץ פאות

האיט המאמין. לקצץ את הפאות ואת הזקן ולעבור כמה רגעים מביכים בין יצאניות. הומוסקסואלים ומושעים. כאשר העזרה היחידה שמוגשת לו באמת היא מצד אחיו. ממנו התעלם עד אז. יש אמילו סיפור-אהבה זעיר עם נערה ערבית משוחררת. אשר ממלסת את בחור-הישיבה על הקטנוע שלה. רישאר אנקונינה (מצאו פאנטון) ומישל בוזינה (משלושה גברים ותינוק) היו צריכים להתחלף בתפקידים כדי לעורר מידה כלשהי של אמון. אבל זו הבעיה היותר קטנה של הסרט.

שמי קצת

אנטישמי

לוי וגולית (לב תל-אביב. צרפת) — קומדיה יהודית זו. מעשה ידיו של בימאי יהודי. גראר אורי. ש' כבר ניצל את ההומור הטמון ב' פיית ובזקן בסרט קודם. הרפתקאותיו של רבי יעקב. היא מביכה למדי. לכל מי שמתייחס לקולנוע במידה מינימאלית של רצינות. לולא היה אורי אחד מבני עמנו. אפשר היה לחשוך בנטיות גיזעניות כלשהן בסירטו; בכל מיקרה. הפשטנות היא סימן היכר לכל מה שקשור כאן לצדדים האתניים של הגי-בורים. והצדדים האלה נרחבים וכבדים.

מדובר בשני אחים יהודים. אחד מהם דתי. והסרט מתחיל בטקס-הנשואין שלו. השני יצא לתרבות רעה. התחתן עם גויה ונחשת להישאר בחיקה החם של המשפחה באנטוורפן. הוא מנהל ביסטרו בפאריס. שם הוא מתפרנס מכל מיני פי-גולים כמו בשר חזיר. שאותו הוא מוכר ללקוחותיו בתוך הכריכים שלו.

האח הטוב. שהוא גם גאון. עובד במילטשטי-הלומים. בה-יותו נאמן על מעבדו. הוא נשלח יום אחד. עם כמה שקיות של אבקת-ההלומים. שעליו למסור לידי מופעלי רנו בפאריס. ה' משתמשים באבקה בתהליך יצור המכוניות שלהם. ברכבת המובילה אותו לפאריס מצטלבת דרכו בדרך של בלדריה סמים. המניחה את מיטענה שלה בתוך דיקו. כדי להינצל מידי המיטטרה הרודפת אחריה. זאת תחילתה של קומדיית-טעו-יות. שבמהלכה האח הטוב צריך להשיר מעליו את מחלצות

